

Koledy v mělnickém kostele sv. Petra a Pavla

Také letos zve proboštvství všechny věřící a zájemce na společnou oslavu Vánoc na Vánoční koncert koled, který se uskuteční dne 25. prosince v 15.00 hod v kostele sv. Petra a Pavla. Všichni, kdo mají zájem zpívat nebo jenom poslouchat, jsou vítáni.

Zpívat budou:

Vlasta Šamanová – soprán,
Jana Grossová – alt,
Vladimír Hradec – varhany.

Vstup je zdarma.

Vladimír Hradec, varhaník

Pravidelný pořad bohoslužeb v Mělníku a okolí

Neděle:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
9.30 - kostel kapucínů - (nám. Míru)
11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří
18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Úterý:

18.00 - kostel kapucínů - (nám. Míru)

Středa:

7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Čtvrtek:

7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Pátek:

17.30 - kostel kapucínů - (nám. Míru) - adorace nejsvětější svátosti
18.00 - mše sv.

Sobota:

7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)
17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké (mše s nedělní platností)

Mělník

Pšovka

Záboří

Vysoká

Šemanovice

Medonosy

Vánoční pořad bohoslužeb v Mělníku a okolí v roce 2015

24. prosince (čtvrtek) – štědrý den:

16.00 - „půlnoční“ mše sv. pro děti - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)
22.00 - půlnoční mše sv. - kostel Narození Panny Marie v Záboří
22.00 - půlnoční mše sv. - kostel sv. Václava ve Vysoké
24.00 - půlnoční mše sv. - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)

25. prosince (pátek) - Slavnost Narození Páně:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)
9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké
11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří

26. prosince (sobota) - Slavnost sv. Štěpána prvomučedníka:

9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)
17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké

27. prosince (neděle) - Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)
11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří

31. prosince (čtvrtek) - poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku:

16.00 - kostel kapucínů (Nám. Míru)

1. ledna 2016 (pátek) - Slavnost Matky Boží, Panny Marie:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)
9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké
11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří

2. ledna 2016 (sobota):

17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké

3. ledna 2016 (neděle) - Slavnost Zjevení Páně:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)
11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří
18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Římskokatolická farnost Proboštvství Mělník

Na Vyhlídce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záboří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@quick.cz; saletini@seznam.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

Co si dnes představujeme pod slovem advent?

Když jsme před týdnem začínali anketu, v níž jsme se ptali dotazovaných na to, co se jim vybaví pod slovem advent, nečekali jsme tak kontrastní, rozporuplné odpovědi. Předpokládali jsme, že většina odpoví, že advent – tak jak se píše v encyklopediích a moudrých knihách – je doba radostného očekávání příchodu Spasitele (Mesiáše). Bohužel, pod tímto výrazem si v dnešní době vybavujeme spíše ruch a shon, ale rozhodně ne „dobu zklidnění“. V tomto údobí čtyř neděl před vánočními svátky, bychom se měli usebírati, rozjímat, měli bychom otevírat svá srdce (i dlaně – je to vhodná doba k dobročinnosti) druhým a zvláště pak Bohu. Místo toho nás ale začínají ze všech stran tlačit všemožné nutnosti dneška – roční uzávěrky, statistiky, předvánoční akční a mega/super nákupy mikulášských, vánočních a novoročních a dokonce už i velikonočních dárků a rekvizit, bez kterých si náš život zkrátka nedovedeme představit. Snažme se, seč nám síly stačí, abychom vše stihli dříve, než „TO“ vypukne!

Posuďte sami:

- *Advent pro mě má tři roviny. Veřejnou, kdy se snažím udělat radost všem lidem kolem sebe, protože prodáváme knížky, a knížka je nejúžasnějším dárkem pod stromeček. Druhou rovinou je rovina soukromá nebo rodinná, protože máme malé dítě, které veškerý vánoční a předvánoční čas skutečně prožije letos poprvé, a tou třetí, je rovina osobní-vnitřní a ta pro mne urcholí o „Půlnoční“.*
- *Předvánoční čas je příprava na Vánoce, zároveň doba kajícího nebo taky postního času – pro každého jinak. Je to doba, kdy bychom měli dělat něco navíc – třeba pročítat úryvky z písma, z proroků a připravovat se – modlit se, častěji chodit do kostela a podobně.*
- *Každoroční nabídka, že bych mohl něco udělat se svým duchovním životem.*
- *Utrpení! Když sleduji, jak se dnes Vánoce a vánoční svátky slaví. Je to postní čas i ve smyslu, že se člověk musí doslova přemáhat, aby se nenechal strhnout ‚vánoční psychózou‘. Dost lidí má Vánoce v podstatě ještě před Vánoci – kdy se peče to cukroví a vlastně se současně i jí a tak dále. Je to také čas, kdy se i v práci hodně kvaltuje, takže člověk opravdu vítá všechna ta čtení o tom konci a druhém příchodu – kdy máš aspoň nějakou jistotu, že ten blázeňec opravdu není na vždycky – že to je hodně dobrý – ten advent.*

- Zklidnění, příprava...
- Advent je pro nás doba zklidnění a očekávání příchodu Vánoc. Zároveň je to však doba shonu, kdy musíme vyřídít nejuvíce objednávek a zařídít spoustu věcí.
- Hory prádla, prachu, nečistot, které musí pryč! Celoroční resty, které už prostě nesnesou odkladu. Okna, dveře, temná zákoutí, kam jsme se dlouho nedostali. A potom, to nejhorší – dárky! Kdo tohle mohl jenom vymyslet? Proč nemůže být advent rozdělený na advent číslo 1, kdy se budeme postit a zamýšlet se nad sebou a nad naším vztahem k lidem a k Bohu, advent číslo 2, kdy budeme moct uklízet a šmejdít po domě a obchodech, a advent číslo 3, kdy se už konečně budeme moct těšit a radovat – ze společně stráveného času s rodinou – jak ty knoty na těch včelovoskových svíčkách, co jsme je koupili na výletě ve skanzenu, v námi upatlaném věnci hezky hoří, jak to cukroví a perníčky nádherně voní, jak je všude krásně útulno a teplo etc, etc. A nakonec to přijde! STROMEČEK, JESLIČKY, BETLÉM A MŠE, a pak hezky do pyžamka a tlustých ponožek, pomodlit a spát. Pac a pus, Pán Bůh s námi a zlí pryč!

Program, logo a misionáři Jubilea milosrdenství

Program Jubilea milosrdenství

Kalendář jubilea obsahuje trojí druh aktivit: Oslavy pro různé skupiny věřících, dále konkrétní gesta papeže Františka vůči těm, kdo jsou na okraji, a program pro jednotlivé poutníky.

První událost se uskuteční ve dnech 19. – 21. ledna 2016 a bude věnována všem, kdo se zabývají organizací poutí. Na 3. duben 2016 je plánovaná oslava pro ty, komu je blízká spiritualita milosrdenství (hnutí, sdružení věřících, řeholní instituty). 29. květen 2016 bude věnován jáhnům, kteří jsou v církvi povoláni ke „službě lásky“. Mladí lidé, kteří přijali svátost bířmování, prožijí speciální oslavu 24. dubna 2016. Všem mladým je určen také Světový den mládeže, který se bude slavít v Krakově ve dnech 25. - 31. července 2016 a jehož tématem je věta: „Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství“. Neděle 12. června 2016 bude věnována nemocným a postiženým lidem. První neděle v září (4. září 2016) bude zase věnována dobrovolníkům v charitativní činnosti. Na 25. září 2016 jsou plánované oslavy pro katechety a katechetky, jejichž úkolem je také předávat víru.

V neděli 9. října 2016 si věřící připomenou Marii, Matku milosrdenství. V den slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova (3. října 2016), která se bude v celé církvi slavít již po sto šedesáté, proběhne zase jubileum kněží. 6. listopadu 2016 se bude slavít jubileum vězňů. Podle Mons. Fisichelly se zjišťují možnosti slavít tento den s některými vězni přímo ve Svatopetrské bazilice ve Vatikánu. Během jubilea také papež František učiní konkrétní gesta, skrze něž zdůrazní pozornost církve vůči chudým, trpícím, lidem na okraji a všem těm, kdo potřebují pocítit něhu. Pro poutníky, kteří dorazí do Říma po vlastní ose, budou ve Věčném městě připraveny některé kostely, kde naleznou přijetí, možnost k modlitbě i duchovní přípravu na projití Svatou branou.

Logo

Autorem loga jubilea je slovinský umělec Marko Ivan Rupnik SJ. Grafika navazuje na fresky Dobrého pastýře z prvních staletí křesťanství a znázorňuje Ježíše, který bere na ramena ztraceného člověka. Kresba je vytvořena tak, aby ukazovala, že Dobrý pastýř se dotýká těla člověka v jeho hloubce a činí to s takovou láskou, která mění život. Kristovy oči jsou pak propojeny s očima člověka. Kristus vidí Adamovými očima

a ten zase Kristovými očima. Pozadí loga tvořené modrými ovály různé barevné sytosti poukazují na pohyb, jímž Kristus vyvádí člověka z temnoty hříchu a smrti. Tmavě modrá barva může také připomínat neproniknutelnost Otcovy lásky. Vedle kresby se nachází také motto jubilea: „Milosrdní jako Otec“.

Misionáři milosrdenství

Misionáře milosrdenství vyšle papež František při liturgii slavené na Popeleční středu v bazilice sv. Petra.

Misionáři musí být:

- živým znamením toho, jak Otec přijímá každého, kdo hledá jeho odpuštění
- vedeni slovy: „Bůh totiž dopustil, že všichni upadli do neposlušnosti, aby všem prokázal milosrdenství“ (Řím 11,32).
- přesvědčivými kazateli milosrdenství.
- hlasateli radosti z odpuštění.
- přátelskými zpovědníky plnými lásky, soucitnými a pozornými zvláště při těžkých situacích jednotlivců.

Misionáři budou pozváni jednotlivými diecézními biskupy své země, aby animovali lidové misie nebo samostatné iniciativy související s Jubileem, které se spojují především se slavením svátosti smíření. Svátý otec jim udělí pravomoc odpouštět i ty hříchy, jež jsou jinak rezervovány Apoštolskému stolci. Každý misionář musí mít průvodní dopis od svého diecézního ordináře nebo od představeného provincie, k níž přísluší. V něm se dosvědčuje jeho způsobilost pro vykonávání této služby.

Neposkvrněné početí Panny Marie

„Jsem Neposkvrněné početí.“ Tak se představila Matka Boží Bernardettě v Lurdech čtyři roky poté, co Pius IX. r. 1854 vyhlásil jako dogma, že Panna Maria byla počatá bez poskvrny dědičného hříchu.

Maria, pro vyvolení za Matku Božího Syna - Spasitele, „byla od Boha obdařena dary hodnými tak velkého úkolu. Anděl Gabriel ji při zvěstování zdraví jako milostiplnou. Aby mohla dát svobodný souhlas své víry ke svému vyvolení, které jí bylo oznámeno, bylo třeba, aby byla cele nesena Boží milostí.“ (KKC 490) Tato milost spočívala v dokonalém sjednocení s Bohem, jaké je možné jen v naprosté bezhříšnosti. Od hříchu prvních lidí se všichni rodíme s dědictvím zvaným „dědičný hřích“ - představujícím jistou odloučenost od Boha a náklonnost ke zlému.

Papež Benedikt XVI. nám o svátku Neposkvrněného Početí v r. 2008 připomenul spojitost se dvěma základními pravdami naší víry. První je pravda o dědičném hříchu a druhou jeho přemožení Kristovou milostí. V té souvislosti poukázal, že na otázku o původu zla odpovídá Bible v prvních třech kapitolách. Smrt vstoupila do světa až skrze závist dábla, který se nejen vzbouřil proti Bohu, ale svedl ke vzpouře i lidi. Bůh ve své lásce již tehdy přislíbil ženu, jejíž svaté početí v lůně Anny je připomínáno dnešním svátkem.

Veliké obdarování, které Maria obdržela, bylo učiněno kvůli nám a předem pro zásluhy svého Syna, aby se Bůh pro naši spásu mohl stát člověkem. Církev toto ve víře dávno chápala, ale teprve roku 1854 vyslovil papež Pius IX. jako dogma: „Blahoslavená Panna Maria byla od prvního okamžiku svého početí pro zvláštní milost a výsadu všemohoucího Boha, vzhledem k zásluhám Ježíše Krista, Spasitele lidského rodu, uchráněna jakékoliv poskvrny dědičného hříchu.“ (KKC 491)

S tímto katolickým dogmatem nesouhlasily odloučené církve, soustřeďující se především na Bibli. Zde však evangelista Lukáš oslovuje Pannu Marii „MILOSTIPLNÁ“ - jak by mohla být plná milostí, kdyby měla v sobě stín dědičné viny, který do této chvíle bránil člověku k plnému spojení s Bohem? Proto je již v andělových slovech skrytá pravda, vyhlášená Piem IX.

Pannu Marii poznáváme jako první nositelku živého Boha, jejíž celý život se odvíjel pro naši spásu. Proto také máme důvod vidět její podíl na našem vykoupení, vidět v ní Prostřednici všech milostí a přimlůvkyni k níž se máme obracet, jak k tomu vyzvala při zjevení sv. Kateřině Labouré v Paříži r. 1930. Tam, v kapli na Rue du Bac, Panna Maria vyslovila

žádost o ražení tzv. zázračné medailky s nápisem „Ó Maria, bez hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k Tobě utíkáme.“ Právě tuto modlitbu opakují zástupy poutníků v Lurdech, kde se Bernardettě Soubirous v r. 1858 zjevovala po 18 dnů Panna Maria a při 16. zjevení se představila: „Jsem Neposkvrněné Početí.“ - To ještě tato dívka nevěděla, co to znamená, ani že 8. prosince 1854 byla papežem vyhlášena tato pravda za článek víry (dogma).

Liturgická oslava Početí Panny Marie se začala konat 9. prosince od konce VII. století na Východě. Ve Španělsku je tato oslava udávána od VIII. století. Od IX. století byla šířena řeckými osadníky v jižní Itálii a na Sicílii. V Irsku byl tou dobou svátek Neposkvrněného početí slaven pod názvem „Velký svátek Panny Marie“. Na jihovýchodě Anglie jeho slavení zavedl ve své diecézi sv. Anselm z Canterbury v XI. století. U nás byl slaven již kolem roku 1200. Františkáni svátek Neposkvrněného početí zařadili na generální kapitule v Pise r. 1263 do liturgického kalendáře celého řádu. Na celou církev byl rozšířen v roce 1476 papežem Sixtem IV. a od dalšího roku byl uváděn v římském kalendáři. Papež Alexander VII. v r. 1661 jasně označil, že se jedná o oslavu Posvěcení Panny Marie od prvního okamžiku její existence.

V adventu vyhlížíme Toho, který osvěcuje a proměňuje náš život

V adventu vyhlížíme Toho, který osvěcuje a proměňuje náš život, a který naplňuje naše nehlubší touhy. Náš život se ale může zdařit jen tehdy, jestliže hledíme na něco většího. Na Boha, který přebývá v nás a mezi námi a spojuje nás navzájem hlouběji, než to dokážou naše city.

V adventu slavíme a očekáváme Kristův příchod. V tomto očekávání máme přicházet i k sobě samým. Máme vstoupit do vlastního srdce, v němž již Kristus přebývá. Když do něj dospějeme, pak zde zažijeme společenství s Kristem.

Očekávání Kristova příchodu má různé stránky. Nyní, v tomto okamžiku, čekáme na jeho příchod do svého srdce. Očekáváme ale i jeho konečný příchod při konci světa. A čekáme také na jeho příchod během svého vlastního umírání. Když zemřeme, svět pro nás končí. Tak zažíváme ten příchod, na který nyní čekáme. A tak má Kristův příchod také co do činění i s naším umíráním. Jde ale o čekání plné naděje, takové čekání, které rozevřít do široka naše srdce. Očekávání Ježíšova příchodu v adventní době může naše srdce rozevřít a osvobodit pro to, aby v něm již dnes mohl přebývat Bůh.

V adventní době říká Bůh každému z nás: „Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj“ (Iz 43,1).